

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 17 september 2003

betreffende de vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing die het Verenigd Koninkrijk van plan is ten uitvoer te leggen voor mijnogas

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3242)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/50/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Gelet op Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾, en met name op artikel 7,

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽²⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 5 december 2002 deed het Verenigd Koninkrijk kennisgeving aan de Commissie van zijn voornemen om vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing te verlenen aan leveranciers van elektriciteit die is geproduceerd met mijnogas van buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen.
- (2) Bij brief van 5 februari 2003 deelde de Commissie aan het Verenigd Koninkrijk mee dat zij had besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag met betrekking tot voorgenomen vrijstelling in te leiden.
- (3) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden werd bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾. De Commissie verzocht belanghebbenden hun opmerkingen kenbaar te maken.

- (4) De Commissie ontving opmerkingen van belanghebbenden. Zij heeft deze voor reactie doorgestuurd naar het Verenigd Koninkrijk. In het licht van de opmerkingen van belanghebbenden heeft de Commissie nadere informatie gevraagd bij brief van 26 mei 2003. Op 11 juni 2003 werd een vergadering gehouden met de Britse autoriteiten. De opmerkingen van het Verenigd Koninkrijk over de opmerkingen van belanghebbenden en de door de Commissie gevraagde informatie werden ontvangen bij brief van 10 juli 2003.

II. GEDETAILLEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUN-MAATREGEL

- (5) De maatregel voorziet in vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing voor leveranciers van elektriciteit die is opgewekt met mijnogas van buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen.
- (6) De basiswetgeving voor de klimaatwijzigingsheffing is vervat in Schedule 6 van de Finance Act 2000. Section 126 van de Finance Act 2002 wijzigt Schedule 6 van de Finance Act 2000 door toevoeging van een nieuwe subparagraaf 4A na subparagraaf 4 van paragraaf 19 hiervan. De regeling wordt van kracht vanaf een dag die wordt bepaald door de Treasury Order. De relevante secundaire wetgeving (Regulations 46 tot 51 van de CCL (General) Regulations 2001 — SI 2001/838) zal mijnogas omvatten.
- (7) Mijnogas is een sterk broeikasgas, dat thans ontsnapt in de atmosfeer. Momenteel wordt aan vier voormalige mijnen mijnogas onttrokken en gebruikt voor de opwekking van elektriciteit met een totale opwekkingscapaciteit van 35 MW.

⁽¹⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 69 van 22.3.2003, blz. 9.

⁽³⁾ Zie voetnoot 2.

- (8) De regeling is bedoeld als stimulans voor de industrie om nog meer installaties te ontwikkelen in ongeveer 40 andere voormalige kolenmijnen, met ongeveer 175 MW extra capaciteit. Wegens de onzekerheid over de exacte omvang van de uit de regeling voortvloeiende voordelen op milieugebied ligt het in de bedoeling de vrijstelling in 2004/2005 opnieuw te bekijken. De regeling was aanvankelijk echter aangemeld voor een periode van tien jaar.
- (9) De minimumwaarde van de vrijstelling tijdens het eerste jaar dat ze van kracht is, bedraagt ongeveer 1 miljoen GBP. Als de opname van elektriciteitscentrales gevoed met mijngas volgens plan verloopt, stijgen de door de overheid gederfde inkomsten naar 6,3 miljoen GBP per jaar.
- (10) Op grond van de steunregeling wordt een belastingvrijstelling toegekend die gelijk is aan een forfaitair bedrag van 4,30 GBP per MWh met mijngas geproduceerde elektriciteit. De Britse overheid ging er op het ogenblik van de kennisgeving van uit dat, aangezien de naar schatting 40 installaties die door de vrijstelling zullen worden gestimuleerd, niet allemaal oneconomisch zullen zijn in een mate die overeenkomt met het volledige steunniveau, een zekere verspilling van middelen inherent zal zijn aan de maatregel.
- (11) De regeling komt direct ten goede aan de producenten/leveranciers van elektriciteit die met mijngas is opgewekt, maar de belastingvrijstelling zal waarschijnlijk worden gedeeld met het bedrijf dat het gas wint. In het Verenigd Koninkrijk zijn er momenteel drie bedrijven die mijngas winnen om het aan elektriciteitsproducenten te verkopen. Dit zijn Alkane Energy, StrataGas en Octagon Energy. De elektriciteitsproducenten die ermee werken zijn Clarke Energy, Scottish and Southern Energy en Warwick Energy.
- (12) In tegenstelling tot het Verenigd Koninkrijk was de Commissie niet van oordeel dat het selectieve voordeel dat de maatregel oplevert, wordt gerechtvaardigd door de aard en logica van de belastingregeling zelf. De Commissie ging ervan uit dat de belasting verschuldigd is wegens het schadelijke effect van het gebruik van energie op de klimaatwijziging. Het strookt derhalve met de aard van de belasting om het gebruik van energie waarvan de productie geen schadelijk effect heeft, vrij te stellen. Dit is bijvoorbeeld het geval voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, aangezien deze bronnen niet bijdragen tot langcyclische CO₂ ⁽⁴⁾. Elektriciteitsproductie met mijngas heeft, evenals elektriciteitsproductie uit andere fossiele bronnen, wel schadelijke effecten en is derhalve van een andere aard als elektriciteit uit hernieuwbare bronnen. In feite verschilt elektriciteitsproductie met mijngas in termen van CO₂-emissies niet van elektriciteitsproductie met aardgas. Het zou derhalve in overeenstemming zijn met de aard en logica van de belastingregeling om uit mijngas geproduceerde elektriciteit te belasten. Het is echter waar dat het gebruik van mijngas voor de productie van elektriciteit voorkomt dat het ongebruikte mijngas in de atmosfeer ontsnapt. De Commissie was van mening dat het algemene effect op de uitstoot van broeikasgassen niets verandert aan het bestaan van staatssteun, maar in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de maatregel met de regels inzake staatssteun.
- (13) De Commissie betwijfelde of de steun, die neerkwam op exploitatiesteun, verenigbaar was met de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (hierna te noemen „de kaderregeling”) ⁽⁵⁾.
- a) De maatregel voldoet niet aan punt 51.2 van de kaderregeling daar het een nieuwe vrijstelling is van een bestaande belasting en de Britse regering geen belangrijke verandering in de economische omstandigheden heeft aangetoond die zo'n vrijstelling kan rechtvaardigen. Bijgevolg zijn de punten 51.1, onder a) of b) van de kaderregeling, die belastingvrijstelling gedurende tien jaar mogelijk maken, niet van toepassing.
- b) Mijngas en de productie van elektriciteit met mijngas zijn geen hernieuwbare energiebronnen in de zin van de kaderregeling en Richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt ⁽⁶⁾. Hoe dan ook, het Verenigd Koninkrijk beweerde niet dat de maatregel verenigbaar was met de relevante bepalingen in hoofdstuk E.3.3 van de kaderregeling betreffende hernieuwbare energiebronnen.
- c) Op grond van punt 51.3 van de kaderregeling kunnen de lidstaten eveneens prikkels verlenen voor de invoering van elektriciteitsopwekkingsprocessen die gebruikmaken van traditionele energie, zoals bijvoorbeeld gas, maar tot een veel hogere energie-efficiëntie leiden dan de traditionele opwekkingsprocessen. In zulke gevallen, gezien het belang van deze technieken voor milieubescherming en op voorwaarde dat de gebruikte primaire energie de negatieve gevolgen op het stuk van milieubescherming aanzienlijk vermindert, kan volledige belastingvrijstelling gerechtvaardigd zijn voor een termijn van vijf jaar indien de steunregeling niet degressief is. De Commissie betwijfelde of deze bepaling van toepassing was op het onderhavige geval en in elk geval overschrijdt de aangemelde looptijd van tien jaar de looptijd van vijf jaar die is toegestaan op grond van punt 51.3 van de kaderregeling. Aan de voorwaarden van punt 51.1, die een looptijd van tien jaar zouden mogelijk maken op grond van punt 51.3, lijkt niet te zijn voldaan.

Gronden om de procedure in te leiden

- (12) In tegenstelling tot het Verenigd Koninkrijk was de Commissie niet van oordeel dat het selectieve voordeel dat de maatregel oplevert, wordt gerechtvaardigd door de aard en logica van de belastingregeling zelf. De Commissie ging ervan uit dat de belasting verschuldigd is wegens het schadelijke effect van het gebruik van energie op de klimaatwijziging. Het strookt derhalve met de aard van de belasting om het gebruik van energie waarvan de productie geen schadelijk effect heeft, vrij te stellen. Dit is bijvoorbeeld het geval voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, aangezien deze bronnen niet bijdragen tot langcyclische CO₂ ⁽⁴⁾. Elektriciteitsproductie met mijngas heeft, evenals elektriciteitsproductie uit andere fossiele bronnen, wel schadelijke effecten en is derhalve van een andere aard als elektriciteit uit hernieuwbare bronnen. In feite verschilt elektriciteitsproductie met mijngas in termen van CO₂-emissies niet van elektriciteitsproductie met aardgas. Het zou derhalve in

⁽⁴⁾ Zie de beschikking van de Commissie van 28 maart 2001 betreffende staatssteun C 18/2001 — Verenigd Koninkrijk, klimaatwijzigingsheffing (PB C 185 van 30.6.2001, blz. 22) en met name blz. 35 en 36 over de vrijstelling voor elektriciteit uit bepaalde energiebronnen.

⁽⁵⁾ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 283 van 27.10.2001, blz. 33.

- d) Ook aan de bepalingen betreffende afvalbeheer en energiebesparing (punten 42 tot en met 46 van de kaderregeling) leek niet te worden voldaan. De steun is niet degressief, is niet beperkt tot een strikte compensatie voor de meerkosten van de productie ten opzichte van de marktprijs van de betrokken producten of diensten, en is niet beperkt tot vijf jaar. Bovendien is het ook de vraag of de maatregel kan worden geacht afvalbeheer of energiebesparing ten doel te hebben.
- e) Het Verenigd Koninkrijk betoogde dat afdeling F van de kaderregeling „Beleid, maatregelen en instrumenten ter beperking van de uitstoot van broeikasgassen” van toepassing is. Deze afdeling geldt voor staatssteun in het kader van gemeenschappelijke en op communautair niveau gecoördineerde beleidsmaatregelen, met inbegrip van economische instrumenten, en ook op staatssteun door middel van de bij het Protocol van Kyoto zelf ingestelde instrumenten, namelijk de verhandelbare uitstootrechten, de gezamenlijke uitvoering en het mechanisme van schone ontwikkeling. De Commissie betwijfelde of deze afdeling in dit geval van toepassing is.
- f) Verordening (EG) nr. 1407/2002 van de Raad van 23 juli 2002 betreffende staatssteun voor de kolenindustrie ⁽⁷⁾ leek niet van toepassing te zijn.
- g) Ten slotte bleek geen enkele andere wettekst gebaseerd op artikel 87, lid 2 of lid 3 relevant.
- (14) Bescherming van het klimaat is niettemin een doelstelling van de Gemeenschap. De Commissie gaf toe dat de maatregel het milieu ten goede kan komen waar het gaat om de bescherming van het klimaat, ook al voorzag de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu niet in steun voor een dergelijke maatregel. De Commissie vreesde echter dat de opzet van de maatregel tot overcompensatie zou kunnen leiden.
- (15) De hoeveelheid elektriciteit die in het Verenigd Koninkrijk met mijngas zou kunnen worden geproduceerd, is niet te verwaarlozen. De Commissie nam het potentieel voor elektriciteitsopwekking met mijngas in niet alleen het Verenigd Koninkrijk, maar ook in andere lidstaten, in aanmerking. De Commissie was er ook van op de hoogte dat de lidstaten in dat stadium besprekingen voerden over de mogelijkheid van een facultatieve vrijstelling van de energiebelasting op met mijngas geproduceerde elektriciteit in de context van de ontwerp-richtlijn voor de belasting van energieproducten ⁽⁸⁾. Om deze redenen wilde de Commissie belanghebbenden in de gelegenheid stellen opmerkingen over de maatregel te maken.
- III. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN
- (16) Op 23 april 2003 ontving de Commissie een brief gedateerd 16 april 2003 met opmerkingen van de Association of Coal Mine Methane Operators (ACMMO), die als volgt kunnen samengevat worden:
- a) De ACMMO vergelijkt de situatie van nieuwe investeringen voor de opvang van broeikasgassen in het Verenigd Koninkrijk met de Duitse markt, waar mijngas wettelijk een „hernieuwbare” bron van elektriciteit is en profiteert van de gegarandeerde aanvoerprijzen op grond van de „Erneuerbare-Energien-Gesetz” (wet ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen). Terwijl de elektriciteitsproducenten in Duitsland 46,00 GBP per MWh krijgen, bedraagt de prijs in het Verenigd Koninkrijk 17 GBP per MWh. Vrijstelling van klimaatwijzigingsheffing in het Verenigd Koninkrijk zou de rendabiliteit van de sector helpen verbeteren en bestaande installaties beschermen. Met het oog op de economische situatie in het Verenigd Koninkrijk is het onwaarschijnlijk dat zich een verspilling van middelen zal voordoen. Gezien de aanzienlijke daling van de groothandelsprijzen voor elektriciteit van 25 GBP per MWh in 1998 naar 17 GBP per MWh op dit ogenblik twijfelt de ACMMO er zelfs aan dat de regeling als een alleenstaande maatregel voldoende zal zijn voor alle in aanbouw zijnde bijkomende capaciteit, zoals aangegeven door de Britse autoriteiten.
- b) De ACMMO benadrukt het belang van de regeling voor het milieu. Op het stuk van de vermindering van broeikasgassen is elektriciteitsopwekking uit mijngas naar verluidt beter dan alle hernieuwbare technologieën, omdat ze methaan opslaat en gebruikt dat thans in de atmosfeer ontsnapt uit buiten bedrijf gestelde koolmijnen. In vergelijking met wind bijvoorbeeld vermindert het de uitstoot van koolstofdioxide-equivalent negen maal doeltreffender per opgewekt kWh. Uit opgevangen mijngas opgewekte elektriciteit draagt ook bij tot het verminderen van koolstofdioxide-uitstoot doordat het fossiel aardgas vervangt. De maatregel is bedoeld voor de opvang en het gebruik van een gevaarlijk afvalgas dat in de atmosfeer ontsnapt en aanzienlijke milieuschade aanricht.
- c) De ACMMO verwacht dat een eventueel voordeel dat wordt verkregen door de vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing ongeveer gelijk zal worden verdeeld tussen de leveranciers van mijngas en de elektriciteitsproducenten die gebruikmaken van deze energiebron. Het belangrijkste gevolg van de maatregel is evenwel niet dat de elektriciteitsproducenten worden gesubsidieerd, maar dat de gasleveranciers een economisch voordeel krijgen dat de opbrengst van marginale projecten verbetert.
- IV. OPMERKINGEN VAN HET VERENIGD KONINKRIJK
- (17) Bij brief van 10 juli 2003 vroeg de Britse regering de Commissie de kennisgeving goed te keuren op grond van afdeling E.3.1, punten 42 tot en met 46 van de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu („Regels van toepassing op alle productiesteun ter bevordering van afvalbeheer en energiebesparing”).

⁽⁷⁾ PB L 205 van 2.8.2002, blz. 1.

⁽⁸⁾ Fisc 311 Herz. 1 ADD van 9 december 2002.

- (18) De Britse autoriteiten zijn van mening dat de winning van mijngas uit buiten bedrijf gestelde koolmijnen en het gebruik ervan als brandstof voor de opwekking van elektriciteit zou overeenstemmen met de bedoelingen van deze afdeling. Zij zijn van oordeel dat mijngas een efficiënter en milieuvriendelijker middel voor elektriciteitsproductie is. De redenen hiervoor zijn de afleiding van methaan van het weglekken in de atmosfeer naar een gebruik met aanzienlijk minder vervuilende eindproducten en vermindering van het gebruik van fossiele brandstof uit natuurlijke reservoirs. Er zijn milieuvoordelen op het niveau van de winning van het mijngas op het stuk van vermeden uitstoot en afvalbeheer in de zin van punt 42, onder a), omdat het het weglekken van methaan in de atmosfeer matigt, en er zijn milieuvoordelen op het niveau van het gebruik ervan als brandstof voor elektriciteitsproductie op het stuk van energiebesparing, omdat het de winning van gas uit aardgasvoorraden vermindert, zoals bedoeld in punt 42, onder b), van de kaderregeling.
- (19) Het gebruik van mijngas voor elektriciteitsproductie is het enige praktische. Er is slechts één ander rendabel gebruik voor mijngas. Twee installaties gebruiken het als brandstof voor brandermonden bij bepaalde fabricageprocessen, zoals de keramiek- en glasproductie. Dit gebruik is echter afhankelijk van een voldoende grote plaatselijke vraag naar het gas, en is niet van toepassing op de meeste vestigingen. Alternatieve maatregelen voor de vermindering/het gebruik van mijngas, zoals het affakkelen van het uitgestoten gas, zouden volledig onrendabel en onuitvoerbaar zijn, en vormen daarom geen haalbare optie — de onbestendigheid in de natuurlijke snelheid van de gasstroom, veroorzaakt door atmosferische druk, kan ertoe leiden dat de vlammen uitgaan. Het gas heeft geen voldoende hoge calorische waarde om naar het gasnet van het Verenigd Koninkrijk te kunnen worden geleid en te worden vermengd met aardgas.
- (20) Punt 46 van afdeling E.3.1 van de kaderregeling bepaalt dat voor niet-degressieve steun de duur beperkt is tot vijf jaar, en de intensiteit beperkt is tot maximaal 50 % van de extra kosten.
- (21) De steun zou niet meer bedragen dan 50 % van de extra kosten. De steun die wordt verstrekt door vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing is 0,43 p/kWh. De Britse autoriteiten vernamen van de ACMMO dat de totale productiekosten van elektriciteit bestaan uit 50 % kosten voor mijngas en 50 % kosten voor elektriciteitsproductie in een typische elektriciteitscentrale waar de twee exploitaties afzonderlijke bedrijfseenheden zijn. Daarom zou de steun worden verdeeld in 0,215 p/kWh voor de gaswinning en 0,215 p/kWh voor de elektriciteitsproductie.
- (22) De Britse autoriteiten verstrekten de Commissie gedetailleerde cijfers over de kosten. Deze cijfers verschillen van die welke het Verenigd Koninkrijk voordien gebruikte en weerspiegelen het huidige economische scenario. Vergelijken met hun situatie op het ogenblik van de kennisgeving, moeten potentiële begunstigen nu het hoofd bieden aan hogere financieringskosten en aan het feit dat de hoeveelheid bruikbaar gas op potentiële sites minder groot is dan verwacht (waardoor de eenheidskosten stijgen).
- (23) Wat het mijngas betreft, blijkt uit de meest recente informatie dat de productiekosten 0,89 (bestaande installatie) of 1,07 (in nieuwe installaties) p/kWh (op het stuk van chemische energie) bedragen, hetgeen overeenkomt met 26 of 31 p/therm. Dit is vergelijkbaar met de prijs voor het alternatieve gas voor dit gebruik, namelijk aardgas tegen een prijs van ongeveer 20 p/therm. Daar de belastingvermindering gebaseerd is op met het gas geproduceerde elektriciteit, d.w.z. de helft van 0,43 p/kWh = 0,215, moet ze worden aangepast om een vergelijking met de prijs van aardgas mogelijk te maken. Elektriciteitsgeneratoren die mijngas als input gebruiken werken met een efficiëntie van 36 % (voor de nieuwe installatie wordt 40 % verwacht), zodat slechts 36 % van de vermindering (0,08 p/kWh chemische energie) kan worden toegewezen aan elke eenheid van chemische energie. Op het stuk van chemische energie bedraagt de huidige marktprijs van aardgas 0,68 p/kWh. De vermindering vertegenwoordigt bijgevolg één en twee vijfde van het verschil tussen de marktprijs van aardgas (0,68 p/kWh) en de kostprijs van mijngas (0,89 tot 1,07 p/kWh). De verleende steun zou derhalve minder bedragen dan 50 % van de extra kosten.
- (24) Wat de elektriciteitsproductie uit mijngas betreft, wijst de meest recente informatie uit dat de productiekosten 2,13 (bestaand) of 2,37 (nieuw) p/kWh bedragen, exclusief de kosten van het mijngas, ofwel 4,61 of 5,04 p/kWh inclusief de kosten van het mijngas. Dit is vergelijkbaar met de typische opwekkingskosten (indicatieve cijfers) voor elektriciteit van een nieuw te bouwen aardgascentrale van 0,87 p/kWh exclusief gaskosten, of 2,11 p/kWh inclusief gaskosten. De verleende steun zou derhalve minder bedragen dan 50 % van de extra kosten.
- (25) Wat het tijdschema betreft, zou de Britse regering een herziening van de voorgestelde looptijd van tien jaar naar vijf jaar aanvaarden, en zou ze zich het recht voorbehouden een nieuw verzoek om goedkeuring van staatssteun in te dienen aan het einde van de periode.
- (26) Op het ogenblik zijn er geen mijngasbedrijven die dochterondernemingen zijn van steenkoolbedrijven en de Britse regering heeft geen weet van steenkoolbedrijven met plannen om een mijngascentrale te ontwikkelen. De buiten bedrijf gestelde mijnen zelf zijn staatseigendom.

V. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

Het bestaan van staatssteun

- (27) De klimaatwijzigingsheffing op elektriciteit wordt aangerekend aan elektriciteitsleveranciers. De maatregel stelt elektriciteit geproduceerd met mijngas vrij van de heffing. Aangenomen wordt dat de hele belastingvrijstelling wordt doorgerekend aan de elektriciteitsproducenten die gebruikmaken van mijngas als input en aan de leveranciers van mijngas in ongeveer gelijke delen door de leveranciers, via hogere aankooprijzen⁽⁹⁾. De producenten en de mijngasleveranciers, die een specifieke categorie ondernemingen vertegenwoordigen, wordt daarom een voordeel toegekend. Het voordeel wordt bekostigd met staatsmiddelen aangezien de staat belastingontvangsten derft. De begunstigden oefenen een economische activiteit uit op markten (voor elektriciteit en aardgas) waar er handelsverkeer tussen de lidstaten is. De regeling vervalst derhalve de mededinging of dreigt deze te vervalsen en zou het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden.
- (28) Het selectieve voordeel dat de maatregel oplevert, wordt niet gerechtvaardigd door de aard en logica van het belastingstelsel zelf. In dit opzicht handhaaft de Commissie de redenering in haar besluit tot inleiding van de procedure, zoals die is samengevat in overweging 12 van deze beschikking. De Commissie merkt op dat het Verenigd Koninkrijk bij brief van 10 juli 2003 kennisgeving deed van de maatregel als staatssteun op grond van de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu.
- (29) Ten slotte is de Commissie van oordeel dat de belastingvrijstelling neerkomt op staatssteun aan elektriciteitsproducten die gebruikmaken van mijngas en aan leveranciers van mijngas. Zo'n hulp, die niet gekoppeld is aan investeringen, is exploitatiesteun.
- (30) Ten aanzien van het argument van de ACMMO dat met mijngas geproduceerde elektriciteit wordt bevoordeeld in het kader van de Duitse „Erneuerbare-Energien-Gesetz”, wat een gevaar vormt voor de concurrentie, wijst de Commissie erop dat zij, ingevolge de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zaak C-379/98 PreussenElektra AG⁽¹⁰⁾, heeft besloten dat de EEG geen staatssteun uitmaakt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag⁽¹¹⁾.

Beoordeling van de steunregeling

- (31) De Commissie beoordeelde de overeenstemming van de staatssteun met artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag op grond van de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu, en in het bijzonder afdeling E.3.1 daarvan.

⁽⁹⁾ Het kan niet worden uitgesloten dat leveranciers niet het hele voordeel van de vrijstelling doorrekenen en een klein deel ervan bijhouden via hun prijsonderhandelingen met elektriciteitsproducenten die gebruikmaken van mijngas. Er wordt echter verondersteld dat dit minimaal zal zijn. In alle vorige gevallen die aan de leveranciers aangerekende vrijstellingen of verminderingen van milieubelastingen op elektriciteit betroffen, was de Commissie van mening dat de echte begunstigden van de steun de elektriciteitsproducenten zijn.

⁽¹⁰⁾ Jurisprudentie 2001, blz. I-2099.

⁽¹¹⁾ NN 27/2000 — Duitsland, wet EEG (PB C 164 van 10.7.2002, blz. 5).

- (32) Methaan van buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen is een afvalgas en, wanneer het ontsnapt in de atmosfeer, een krachtig broeikasgas. Methaan uit buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen kan niet meer worden voorkomen of (enkele kleine uitzonderingen niet te na gesproken) op rendabele wijze worden gebruikt, behalve voor elektriciteitsproductie. Als het niet wordt gebruikt zal het gas weglekken in de atmosfeer. Daarom is de Commissie van oordeel dat de winning van methaan uit buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen voor elektriciteitsproductie een manier is om op verantwoorde wijze aan afvalbeheer te doen en bijgevolg strookt met de geest van punt 42, onder a), van de kaderregeling.
- (33) Gebruikmaken van mijngas voor elektriciteitsproductie zal leiden tot energiebesparing. Het zal ervoor zorgen dat minder andere fossiele brandstoffen worden gebruikt voor hetzelfde doel. Als ze niet worden gebruikt zouden methaan en CO₂ uit andere elektriciteitsproductie in de atmosfeer ontsnappen. Door andere energiebronnen te vervangen, helpt het de totale hoeveelheid broeikasgassen die de atmosfeer beschadigen, te verminderen. Daar de doelstelling van energiebesparende maatregelen het duurzame gebruik van energiebronnen en de vermindering van broeikasgassen is, kan de maatregel worden beschouwd als een bijdrage tot energiebesparing in de zin van punt 42, onder b), van de kaderregeling⁽¹²⁾.
- (34) Exploitatiesteun voor afvalbeheer en energiebesparing kan worden beschouwd als verenigbaar met punt 46 van de kaderregeling, als de steun beperkt is tot vijf jaar en niet meer bedraagt dan 50 % van de extra kosten. Bij brief van 10 juli 2003 heeft de Britse regering de looptijd van de regeling beperkt tot vijf jaar en heeft ze aangetoond dat noch op het niveau van de mijngasleveranciers, noch op het niveau van de elektriciteitsproducenten, de steun meer zal bedragen dan 50 % van de extra kosten.
- (35) Bovendien merkt de Commissie op dat artikel 15, lid 1, onder b), van het gemeenschappelijke standpunt van de Raad over het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot herstructurering van het communautair kader voor de belasting van energieproducten en elektriciteit⁽¹³⁾ een facultatieve vrijstelling van energiebelasting beoogt voor elektriciteit geproduceerd uit methaan, uitgestoten door buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen.

VI. BESLUIT

- (36) Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie van mening dat de maatregel staatssteun uitmaakt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. De staatssteun strookt met artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en met de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu.

⁽¹²⁾ Dezelfde redenering wordt gehouden in de beschikking van de Commissie betreffende staatssteun N74/B/2002 — Finland (PB C 59 van 14.3.2003, blz. 23), en met name punt 3.2.2 daarvan.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 8.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De vrijstelling van de bij Section 126 van de Finance Act 2002 ingestelde klimaatwijzigingsheffing die het Verenigd Koninkrijk van plan is ten uitvoer te leggen voor elektriciteit die is geproduceerd met mijngas uit buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.

De uitvoering van de steunmaatregel wordt dienovereenkomstig goedgekeurd voor een periode van vijf jaar.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 17 september 2003.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie